

more reči, da je, pa tudi ne, da ni dobro. Kdor zna, da je bučelam treba miru po zimi in da ostanejo vse na kupu, v gruči, ta bo de pa rekel brez pomislika, da ni treba bučel napajati, da je bolje pustiti jih na miru ter jih ne motiti v njih dobrodejnem pokoji.

Tako je odgovorilo tudi na dotično vprašanje v Alzaciji izmed 63 bučelarjev tovnje 50, češ, da bi bilo to na škodo bučelam. Drugih 7 misli, da bi bilo prav, toda le izjemoma tako napajanje, 4 mislijo, da je v spomladi napajati bučele, kedar začne z zasadi in samo dva sta za napajanje po zimi, pa se ve, da se to naj godi le v toplem vremenu.

Iz tega pa si lahko povzame bučelar nauk: pusti po zimi bučele lepo na miru, skrbi pa za to, da jim bode do volje toplote in nič nepokoja od sovražnih živali ali živalic.

Sejmovi. Dne 17. januarja v Kapelah, v Petrovčah in v Gornji Radgoni. Dne 20. januarja v Arnožu, na Malih Rodnah, pri sv. Lenartu v slov. gor. Dne 21. januarja na Teharjah in dne 22. januarja v Marenbergu, v Mozirji in v Radgoni. Dne 24. januarja v Kostivnici.

Dopisi.

Iz Celja. (Božičnica.) Na kvaterno nedeljo vršila se je v zavodu čč. šolskih sester vesela „božičnica“. Zbralo se je mnogo občinstva; navzoči bili so tudi: mil. gosp. opat Fr. Ogradi, visokorodni minist. svetnik g. Konrad Vašič s soprogo, šolski nadzornik g. Blaž Ambrožič s soprogo, prof. g. Zavadlal, domači gg. duhovniki in drugi. Dosedanji načelnik kat. podp. društva, vlč. gosp. prof. Krušič pozdravi došle goste v primernem govoru. „Vahterici“ pa, ki piše, da je bil omenjeni govor napérjen proti Nemcem, odgovarjajo tisti, ki so ga slišali, z besedama: „nesramna laž“. Na to pride na vrsto igra: sv. noč; pa prednašanje: St. Francisci Weihnachtskrippe. Novega leta dan; in pesni: V plamenu se žari, Pridite molit Jezusa, Pastirci pri jaslicah. Predstavljalo in pelo se je prav dobro, za to pa izrekamo čč. sestram za njih trud iskreno zahvalo. Zdaj razložijo mil. in preč. g. opat in novi načelnik tega društva v mikavni besedi pomén božičnice in božičnega drevesca. Slednjič se razdeli obuteli in obleka med 160 revnih učencev in učenk. V ta blagi namen nabralo se je v denarjih okoli 150 gld. in pri zadnji tomboli 8. decembra čistega dobička 38 gld. Visokorodni gosp. Vašič daroval je 50 gld. Iz mesta omeniti nam je še posebej tudi gg. trgovce: Krick, Traun & Stinger, Schmidl in gospó Seiler. Ker potrebe vedno naraščajo, udje pa se zmerom krčijo, utihotali se je društvu že primanjkljaj od 1000 gold.

Obračamo se torej v imenu revnih pa pridnih slovenskih otrok do vseh dosedanjih in prihodnjih podpirateljev z nujno prošnjo, da v novem letu društvu podpore ne samo ne odtegnejo, temveč po moči še podvojijo. „Kar ste enemu izmed najmanjših storili, to ste meni storili“.

Iz Lehna na Pohorji. (Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda.) Kdor čita vrli „Mir“, gotovo ga iz srca veseli, ko bere, kako vrlo in navdušeno se borijo koroški Slovenci za svoj narodni obstanek. Pogosto se čita, kako z veseljem ustanavljajo podružnice družbe sv. Cirila in Metoda in kako so jim potem zvesti udje. Radostilo bi me, ko bi mogel tudi jaz kaj enakega poročati, a žal, da temu ni tako, kajti ko je odbor naše podružnice bil dne 12. oktobra sklical zborovanje, prišlo je toliko udov, da ni bilo potreba človeku vseh prstov obeh rok za to, da jih prešteje, dasiravno je bilo, mislim, nad sto povabil razposlanih. Zastonj je iskalo oko udov iz Ribnice in Janžvega vrha. Kaj ne, gospod urednik, to je žalostno znamenje? Znamenje je, da nas mika zopet spati narodno spanje, iz katerega smo se komaj nekoliko prebudili. Kam pridemo, ako bomo tako malomarni! Od ene strani preži na naše otroke lačni „šulverein“, a od druge strani steguje gladni „Südmark“ svoje kremplje po naših posestvih, in mi... Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti in kdo bi si upal trditi, da se s tako malomarnostjo ne zaničujemo tudi mi? Kako pa potem zamoremo in hočemo zahtevati, da bi nas spoštovali tujci!

Iz Čadrama. (Razne novosti.) Preteklo leto je bilo za nas v marsikaterem oziru stalnega spomina, kajti dalo nam je, kakor drugim, izvrstne vinske kapljice, katera se je kar od preše po 40—45 gold. polovnjak prodala, pa tudi mnogo jabelk, ki so tudi lepo ceno imela in so ljudje veliko denarjev dobili. Tudi krme smo veliko pridelali in ker je živina precej draga, so gospodarji za tisto precej okroglega stržili in krompirja bilo je toliko, kakor že veliko let ne. Vendar dalje, kakor te reči, nam bo ono ostalo, kar smo si Bogu v čast lepega naročili in to je med drugim: nova svetilnica za našo najlepšo cerkev sv. Barbare. Njo je napravil pasar Henrik Zadnjikar v Ljubljani za 95 gld., lepo in okusno; potem nam je meseca majnika znani slikar g. Tom. Fantoni 2 kapeli pri cesti med Čadramom in Oplotnico na presno prav čedno zmalal in je vse popravilo stalo čez 200 gold., za katero so farani polovico vložili; poglavitno delo pa je bilo popravilo naše stare farne cerkve meseca junija in julija. To se nam je po cesarski gosposki in komisijonu naročilo, ker se je kazalo, da se hoče en del zida, proti zapadni strani, podreti s celim pevskim korom. To popravilo je bilo cenjeno na 800 gld. in ga je prevzel bistriški

mojster. Med popravilom se je pa pokazalo, da je bilo precej več slabega, in se je tudi to dobro popravilo. Ker je cesarska gosposka prvo delo visoko cenila in nikogar ni bilo, ki bi bil po nižji ceni to delo prevzel, nam je g. J. Verso-latti za vse delo računil po prvem proračunu celih 2647 gold. Naša cerkev je zdaj zopet snažna in tudi precej močna, a veliko premala, kar se posebno zdaj vidi, ko je tudi za par mesecev Kebelj k nam pripuščen. Zato je pri drugi božji službi navadno taka gnječa, da se ni kam kreniti in ker smo v bližini zdajšnje farne cerkve namenjeni novo lepšo in večjo postaviti, to pa za podružnico obdržati, smo veseli, da je snažno popravljena, čeravno se bo popravilo težko in še le v treh letih po davkoplačilcih pobotalo. Največje zasluge ima pri tem popravilu načelnik skladbenega odbora g. Fr. Jonke, ki je g. župnika želje povsod podpiral. Hvalu mu!

Od Zgornje Radgone. (Razne stvari.) Kakor povsod, tako smo imeli tudi tukaj mi v novem letu ljudsko štetje. Ali rodoljubom dela bolj neki strah ali nevoljo in sicer tam, kjer so letos nove enojezične table pri občinah. Tam je tudi novo nemčurstvo. Pojdiva, dragi bralce, iz mesta čez most; tamkaj se začne Ljutomerski okraj in je prva občina Zgornja Radgona, kjer so občinske table dvojezične, stare in nove. Sedaj pa pojdiva malo naprej in prideva do cerkve sv. Petra, to si malo ogledjva, če se nama ne mudi; letos so jo veliko povečali, in je zunaj precej velika stavba, pa znotraj ji še manjka veliko, ker ni evenka. V tej fari je blizu 5000 ljudi, pa Nemcev ni, da bi je na prste dveh rok naštel. Potem pa se podajva na okrajno cesto proti Ptuj in tam bova videla občinsko tablo, samo nemško, ki se bere „Ortsgemeinde Pöllischberg“ in tako dalje naprej. Tukaj so bile občinske table dvojezične, kar stari ljudje pomnijo. Ni še dolgo, kar me je nek učitelj iz gornjega Nemškega obiskal, in ko vidi to občinsko tablo, jako se čudi, pa me vpraša, če bi tu „pruska“ meja bila. Jaz mu rečem, da tu še Nemca ni, samo da tu le občinski predstojnik, mora biti bolj Nemec, kakor Slovenec. Rodoljubi, paziti bo treba pri takih občinah na štetje Slovencev, sicer se nam pomanjša število! Tukaj so že tudi za deželnega poslanca spačeno volili. Sedaj pa lahko vidijo, in čutijo, če nimajo mrene na očesu, pa slišijo, če niso gluhi, kako neprestrašeno, da se za naše pravice poteguje, krivice, ki se nam godé, očita v deželnem zboru naš poslanec g. dr. Dežko. Slava mu!

Iz Cadrama. (V preteklem letu) je bilo v naši župniji le 11 parov poročenih; rojenih je bilo 74, 41 moškega in 33 ženskega spola, med njimi celih 19 nezakonskih; umrlo jih je 57 in sicer 30 moških in 27 žensk. Na

Kebliji je bilo 6 parov poročenih; rojenih je bilo 38, 16 moškega in 22 ženskega spola, med temi 8 nezakonskih; umrlo jih je 20 in sicer 11 moških in 9 žensk. Iz števila mrtvih se vidi, da je naš kraj prav zdrav, kajti na tisoč duš pride pri nas le 25 mrličev, navadno se jih pa računi 30, pa nam je komaj, da smo zdravi, saj odkar nas je Oplotniški zdravnik Novosad zapustil, v Poličane se preselivši in nam je blagi dr. Karl Prus septembra umrl, nimamo zdaj v celej okolici nobenega zdravnika in tudi malo upamo ga dobiti, ker vsi taki gospodje le v mesta tiščijo. Treba tedaj res, da dežela za naprej bolj skrbi za zdravilstvene razmere, kakor se je v našem dež. zboru o tem že obširno govorilo!

Iz Vitanja. (Zahvala) Dne 23. decembra pretečenega leta zjutraj med zornicami je začelo goreti župnijsko gospodarsko poslopje. Hvala Bogu, da se je ogenj, ki se je najbrž po neprevidnosti zatrosil že par dni poprej, zapazil ob času, ko je bila farna cerkev polna ljudi, ki so nagloma gasit prihiteli. Jako spretno je vodil gašenje trgovec gosp. Jožef Tepej, dokler ni prihitela pod svojim načelnikom g. dr. R. Lautnerjem tukajšnja prostovoljna požarna bramba ter ogenj popolnoma zadušila. Vendar znaša škoda vsled tega požara precej veliko. Štejem si toraj v dolžnost, da se prav iskreno zahvaljujem vsem, ki so zabranili večjo nesrečo. Ob enem pa izrekam tudi javno zahvalo zavarovalnicama: „Riunione adriatica“, pri kateri so zavarovana vsa župna poslopja in „Slaviji“, pri kateri je zavarovano gospodarsko orodje, vozovi itd., za točno povračilo vse škode, ki je nastala vsled tega požara.

J. Žitkar, župnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Da sedanja vlada na Dunaji nima prave volje za konservativna načela, to se vidi najbolj iz tega, kar dela ministerstvo za uk in bogočastje. Le-to izpolnjuje pač vse želje, samo ne želja konservativne stranke. Vsled tega pa tudi ona ne podpira vlade iz srca in iz tega prihaja potlej to, da si ne vtrdi prav ne vlada, ne kaka večja stranka svojih tal ter se kaže neko splošnje nezaupanje. Mogoče pa je, da je ravno to ljubo vladi t. j. grofu Taaffe. Bog zna, kako dolgo še pojde to njegovo „guganje“ sedaj na desno, sedaj na levo. — Dež. šolski svet v Gradci tišči še slej, kakor prej svojo nemščino v slov. ljudske šole in je vidno, da noče priznati slov. ljudstvu pravice do šole, v kateri se učé otroci v materinem jeziku reči, katerih jim je treba za vsakdanje življenje, ne pa mučijo z nemščino, dokler še niso godni za njo. — Koroški konservativni Nemci si zbirajo moči za